

Svajonų
ROMANAI

Aistra

TARYN LEIGH TAYLOR
Netikėta meilė

2017 kovas-balandis

Knygute.lt

Tarin Leigh Taylor
(Terin Lei Teilor)

NETIKÈTA MEILÈ

Romanas

Versta iš Taryn Leigh Taylor, Kiss and Makeup,
2015

© Taryn Leigh Taylor, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Violeta Chodosevičiūtė, vertimas iš anglų kalbos,
2016

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2017

ISBN 978-609-03-0193-7

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2017

Pirmas skyrius

- Gal norėtumėte, kad nuimčiau tą šlamštą nuo kėdės atlošo ir atlenkčiau jums stalelį?

Chloja Masterson pažiūrėjo į prie lango sėdintį vyrą, kurį ekonominės klasės lėktuvo gražuolė stiuardėsė pasodino jai iš dešinės. Sietle jų pečiai susilietė ir nebeatsiskyrė iki Čikagos.

Dėl blogo oro Vėjų miestu vadinamoje Čikagoje planuotas keturiasdešimt penkių minučių sustojimas nuo ledo valomame kilimo take jau tęsėsi dvi valandas ir, rodėsi, truks ilgiau. O tada- *klaiku net galvoti*. Lėktuvas stovėjo apsnigtame oro uoste. Prieš penkiolika minučių jiems pavyko atsikratyti šešias valandas kęsto maratono *nepažįstamojo lytėjimas*.

Tiesa, tai ne vyroko prie lango kaltė. Jis plačių pečių, todėl kontaktas buvo atsitiktinis, savotiškai raminantis. Merginai patiko prie odos švelniai prigludusi pilkos vilnos švarko rankovė.

Na, gerai, *galbūt* ji palinko į jį labiau, nei buvo *būtina*. Ir ne todėl, kad vyras kvepėjo brangiu muilu ir skleidė šilumą (koks maloniai nuodėmingas derinys), bet jis išties kvepėjo

geriau nei vaikas iš kairės. Tik po dvidešimties minučių po įsilaipinimo jai pavyko išsivaduoti nuo rūgštaus prakaito, svogūnų ir kažkio nenusakomo šleikštulį keliančio kvapo. Kai Chloja nusprendė, kad uoslė mažiau kenčia kairiąja alkūne atsirėmus į ranktūrį, ji ir suskubo į jį remtis.

Prakeikta vidurinė kėdė.

– Ką sakėte?

Nepaisant to, kad jie sėdėjo arti vienas kito, mergina ir vyrukas prie lango persimetė tik formaliu, po pasaulį skraidantiems keliautojams būdingu mostu *tai mano vieta*, kai jis nerangiai praleido ją atsisėsti. Po to nepažįstamasis išsitraukė nešiojamąjį kompiuterį ir tarškino klavišais it geras mažo biuro robotas. Tuo metu Chloja perskaitė kelis skyrius gerojai sutrinto Stiveno Kingo romano. Ji taip įniko į knygą, kad nepamatė, kaip vyras susidėjo nešiojamąjį kompiuterį ir ėmė skaityti iš priešakinės kėdės kišenės ištrauktus lankstinukus.

Ir tai ne viskas, ko ji nepastebėjo.

Dabar žvelgiant į jį dar labiau stebino, kaip jis suardė jų mandagią tylą. Vyrukas prie lango buvo lyg ir seksualus. Vylingos viskio spalvos akys– dvigubai paveikios. Tvirtas smakras

ir tiesi nosis. Rudi plaukai, pakankamai trumpi, kad tiktų verslininkui, bet pakankamai ilgi, kad tinkamomis aplinkybėmis juos būtų galima suvelti. O ta burna! Sužavėjusi merginą, ji lėtai prasivėrė, ir dešiniajame lūpų kamputyje šmėstelėjo karšta it pragaras šypsėnėlė. Švariai nusiskutęs nepažįstamasis buvo visai patrauklus. Po drabužiais buvo paslėptos tatuiruotės ant nugaros, o sumaniai parištas mėlyno šilko kaklaryšis liudijo pelningą darbą.

Tokie kaip šis vyras nekalbėjo su tokiomis kaip ji moterimis. Jis buvo pernelyg... *karjeristas*. O ji... ne tokia.

Išgirdęs bendrakeleivės klausimą, jis pakėlė smakrą į prieš ją esančią aptrintą pilko vinilo kėdės atkalnę.

- Prieš dvidešimt minučių įvertinusi, kad kėdė purvina, jūs atsidusote,- paaiškino jis.

- Tikrai?

- Jūs išties gana garsiai atsidusote ir tai sutrukdė man skaityti,- linktelėjo vyras.

- Ką gi, atleiskite, kad savo atodūsiu atitraukiau jūsų dėmesį,- Chloja iškalbingai pažvelgė į skrydžio saugos lankstinuką ant kaimyno kelių.

- Įvyko avarija,- vyras pakėlė trilapę brošiū-

rā iš krūvelės lankstinukų.- Beje, išsyk buvo suteikta pagalba. Išsihermetinus salonui lėktuvas nukrito, bet keleiviai iš jo buvo išlaipinti tvarkingai!

Oho. Šitokio humoro ji nesitikėjo. Kaip puikiai kieti vyrukai išstobulino tokius paprastus gabumus.

- Įspūdinga.

- Negali būti. Man tikrai patiko, kol autorius išklojo visas keistenybes ir privertė heroję nusiauti aukštakulnius prieš nusileidžiant pripūstu trapu. Galvoju, gal jis pėdų fetišistas.- Vyras sukišo lankstinuką atgal į priešakinės kėdės kišenę; jo akys susidūrė su kibiu Chlojos žvilgsniu, įsmeigtu į jo gintaro spalvos akis.- Ak, tai įspėjimas. Tikiuosi, pernelyg nenusišnekėjau.

- Ne, vertinu atsiliepimus. Būtinai apie tai papasakosiu savo knygų mėgėjų klube.

- Esu Benas,- jo šypsnyks, nors ir dirbtinis, buvo žavus.

Oi oi. Laikas liautis.

- Ką gi, Benai. Esi labai patrauklus vyras, pripažįstu tai kaip bandymą man patikti, nes tikiu, kad nebūtina atsitiktinės pažįstamosios *kabinti* saugos atmintine, oro linijų žurnalu,

oro ligos krepšeliu. Neiššvaistyk man viso savo iš kojų verčiančio žavesio. Nors kiek šio klasiško žaidimėlio išsaugok štai tai Barbei stiuardesei.

Jie abudu sužiuro į linksmą šviesiaplaukę skrydžių palydovę, kuri nuo pat Beno įsilaipinimo sekiojo jį akimis. Lyg pagal užsakymą sukiojo savo ant pakaušio surištą arklio uodegą ir apsimestinai droviai nusukdavo žvilgsnį.

Benas sujudėjo stengdamasis savo dideliu kūnu patogiau įsitaisyti menkoje kėdėje, bet tai buvo bergždžios pastangos.

- Nedelsdami išsiaiškinkime vieną dalyką. Jei būčiau tavo kabinės, mes jau būtume...- jis pasižiūrėjo į savo *Rolex*. *Kaip nuvalkiota*.- Jau tris minutes mylėtumeisi lėktuvo tualete. Faktas tas, kad vis dar esame saugiai prisisegę mums skirtose kėdėse, *kas savaime suprantama*. Akivaizdu, kad neflirtavau su tavimi.

Nekreipdama dėmesio į nugara nubėgusį virpuliuką,- ją visada taip veikė teisinis žargonas,- Chloja skeptiškai kilstelėjo antakį.

- Gerai, aš *kažkiek* flirtavau. Bet tik dėl pramogos. Ir siaubingai nevykusiai.

- Na, baik! Užuominos apie pėdų fetišistą? Tai atviras flirtas. Jei nebūčiau atsiliepusi, bū-

tum pradėjęs malti visiškai nesąmonės-klausti, koks mano zodiako ženklas, ir pasakoti, kokios gražios mano akys.

Benas nusijuokė, bet Chloja nekreipė dėmesio į pagyrūniškumo tvilksnį tame seksualia-me, skardžiam garse. Žinokite, ji tikrai ne-flirtavo.

- Ką gi, vargu ar mano kaltė, kad tavo akys *tikrai* gražios. Smaragdo žalumo, su aukso spalvos dėmelėmis, kurios žybsi, kai vartai akis manydama, jog esu saldžialiežuvis.

- Greičiausiai, toks ir *esi*. Nors *kabinimas* naudojantis saugos skrajute- tikrai originalu.

- Ar to pakanka, kad sužinočiau tavo vardą?

- Chloja,- atsileido ji.

- Malonu susipažinti, Chloja.- Jis ištiesė ranką, ji irgi.

Vyro delnas buvo platus, pirštai ilgi. Jis negriebė jos rankos; tai labiau buvo malonus rankos paspaudimas susipažįstant. Benui atitraukus delną, išliko šilumos pojūtis. Chlojos ranka perbėgo malonus virpulys, ji lyg ir panorė, kad vyras bent kiek ilgiau *būtų* palaikęs jos pirštus. Chloja pasitrynė dilgčiojantį savo delną į džinsus.

Jis žvelgė tiesiai į ją įdėmiai ir beveik vylin-

gai. Gal kam ir patiko tas apsukrus klestintis verslininkas, vilkintis penkių tūkstančių dolerių vertės kostiumą. Jai, beje, ne- jau nebe.

Dažniausiai jos mažičio deimantinio nosies auskaro ir violetinių plaukų sruogų pakakdavo pasipūtusiems prasisiekėliams atstumti- tokie vyrai su ja neturėjo nieko bendro.

Staiga Chloja prisiminė, kad ji jau be violetinių sruogų,- perdažė jas. Savo sesers vestuvėms pakeitė šukuoseną. Dabar tai buvo išvaizdi įprastinė šukuosena, *normalaus* raudonmedžio atspalvio plaukai, siekiantys žandikaulį, priekyje kiek ilgesni. Ji persidažė plaukus vardan susitaikymo su šeima. Vylėsi, kad to pakaks.

- ... kad jau taip, ar žinai, jog saldžialiežuvasimas gali būti puiki meiliekavimo forma?

Beno balsas sugrąžino ją iš prisiminimų apie paskutinįjį, persunktą kaltės jausmo, nemaloniai reiklų telefoninį pokalbį su motina.

- Ką? Atsiprašau, neišgirdau.

Benas žaviai, it nusižeminęs, nusišypsojo.

- Kokia nesukalbama draugija.

- Tai ne dėl tavęs,- Chloja visiškai abejingai užsikišo plaukus už ausų.- Grįžimas į Bafalą gadina nuotaiką.

- Kaip nemalonu. Kas tau nutiko Bafale?

Chloja ironiškai nusijuokė.

- Sunkus klausimas.

Beno antakis klausiamai šoktelėjo.

- Vykstu aplankyti šeimos,- ji nepridūrė *pirmašyk po ketverių metų*, nes dėl tos žiaurios prievolės nuo nervų ir baimės susitraukdavo skrandis.- Išteka mano mažoji sesutė,- tepriversitė pasakyti. Dieve, kodėl čia taip karšta? Ji kilstelėjo kėdėje ir atvėrė viršutinę ventiliacijos angą.

- Na, suprantu...- Benas padarė pauzę leisdamas Chlojai suvokti, kad jai nepavyko nuslėpti tikrųjų jausmų. Jis pakeitė temą:- Visai nelinksma. Žiedai lyg plonos grandinės. Surakina meilę. Štai taip.

Pasiūlyta maloni pagalba, bet Chloja buvo per giliai įklimpusi, kad išsigelbėtų.

Vestuvės... Tai pabaiga. Žlunga santykiai. Lieka griuvėsiai. Pralėkusi minčių labirintais sustojo ties *tai tikrai ne mano reikalas*. Ji patraukė žemyn priekinę savo juodų marškinėlių dalį.

Nepaisydamas, kad merginą išpylė šaltas prakaitas ir ji ėmė tankiau kvėpuoti, Benas stengėsi tęsti neįpareigojantį pokalbį.

- Gerai, kad nusprendei skristi į Bafalą keliomis dienomis anksčiau. Ši pūga tikrai keičia tavo atvykimo laiką.

Chloja pakratė galvą.

- Nesiruošiau vykti anksčiau. Sesuo išteka rytoj.

Benas gerokai nustebė išgirdęs, kad Chlojos sesuo, užuot socialiniuose tinkluose paskelbė apie pasibjaurėtinas vaišes, įdėjo savo žvilgantį keturių karatų sutuoktūvių žiedą. Chloja tai įvertino.

- Tavo sesuo išteka eilinį sausio mėnesio ketvirtadienį?

- Tu nustebai, nes niekada jos nebuvai *sutikęs*, - paaiškino ji. - Kas pažįsta mano seserį, nieko daugiau negali tikėtis, tik kad ji šeimos ir draugų elektroninius paštus užkimš prašymais pasiimti laisvadienius. Negalima leisti, kad ji keturis šimtus žmonių trukdytų tokiais niekais kaip savimyliškų, begalinių fantazijų aprašymai, pasakojantys apie žemiškas stebuklingas vestuves, vyksiančias per jos gimtadienį.

Benas linktelėjo.

- Vadinasi, jūs esate artimos? - gudriai užklausė jis.

Chloja nustebusi nusišiepė, bet pagaliau atgavo kvapą. Vyras nuramino ją, visai to nesuvokdamas.

- Tu šmaikštuolis, Benai.

- Tai talentas.

Jis patraukė pečiais ir atlaisvino savo safyru spalvos šilkinį kaklaryšį. Šiek tiek sumišusi Chloja sulaukė kvėpavimą, bet šį sykį ne dėl krūtinę užplūdusio skausmo. Tai buvo šiltesnis jausmas, mažiau skausmingas.

Po Patriko ji nesusitikinėjo su jokių kostiumuotu vyriškiu- nė nežiūrėdavo į tokius. Chlojai labiau patiko blogi, prastos reputacijos vaikinai, kokie buvo nepriimtini jos tėvams. Tai kodėl ponas Amerikos Ateities Verslininkas privertė ją rimtai sudvejoti?

Merginai nepavyko perprasti savo keistos reakcijos. Jūdviejų žvilgsniai susitiko, kai iš garsiakalbio virš Chlojos galvos pasigirdo elektroninis garsinis signalas.

- Labas vakaras, keleiviai. Kalba lėktuvo kapitonas. Dėl techninės priežasties ir artėjančios pūgos numatytas skrydis neįvyks.

Lėktuvą užplūdo masinės dejonės.

- Skrydžio įgula išdalys jums nuolaidų kortelės, leidžiančias apsistoti bet kuriame vieti-

niame viešbutyje, pas puikius *Jetopia* partnerius. Jūsų įlaipinimo bilietas galios į rytojų perkeltam skrydžiui į Bafalą, jei tik leis oro sąlygos. Jeigu turite klausimų arba negalite skristi rytiniu aštuntos valandos reisui, prašome pasikalbėti su įgulos nariais. Dar kartą dėkojame, kad pasirinkote *Jetopia*, ir atsiprašome už nepatogumus.

- Ką reiškia tas *rytoj*?- Jos balse nuskambėjo aiški nerimo gaidelė, bet Chloja buvo išdidi, todėl įsigudrino neburnoti.

- Duodu ranką nukirsti, kad tas *rytojus* reiškia *poryt*.

- Ei, Benai?

- Ką?

- Pavadinau tave šmaikštuoliu, ir tą žodį atsimu atgal.

Jis numojo ranka.

- Su sąlyga, kad tebegalioja iš kojų verčiantis *gražuolėlis*.

Ji net neįstengė įvertinti sąmojo. Vidun skverbėsi realybė. *Negaliu įstrigti Čikagoje. Turiu pasiekti Bafalą. Dar šįvakar. Vakare vyks vestuvių repeticija, po jos- vakarienė. Šeima tikisi sulaukti Chlojos....*